

AMBALAJ VE AMBALAJ ATIKLARI TÜZÜĞÜ BİLGİ NOTU

1. GİRİŞ

Avrupa Birliği tarafından kabul edilen **2025/40 sayılı Ambalaj ve Ambalaj Atıkları Tüzüğü (Packaging and Packaging Waste Regulation - PPWR)**, 11 Şubat 2025 tarihinde yürürlüğe girmiş olup, genel olarak **12 Ağustos 2026** tarihinden itibaren uygulanmaya başlanacaktır.

PPWR, **AB pazarına arz edilen tüm ürün ambalajlarının** tasarımından piyasaya arzına, uygunluk değerlendirmesinden teknik dokümantasyona kadar birçok yeni yükümlülük getirmektedir. Bununla birlikte, Tüzükte yer alan bazı hükümler 12 Ağustos 2026 tarihinde uygulanmaya başlayacakken, bazı yükümlülüklerin uygulanması Avrupa Komisyonu tarafından hazırlanacak ikincil mevzuatın yürürlüğe girmesine veya Tüzükte öngörülen ileri tarihlere bırakılmıştır.

Bu dokümanın amacı, Avrupa Birliği'ne ihracat gerçekleştiren firmalarımızın en sık yönelttiği sorulara yanıt vermek ve **yalnızca 12 Ağustos 2026 tarihi itibarıyla uygulanacak PPWR hükümlerini** açıklamaktır.

Aşağıdaki konular ise bu dokümanın kapsamı dışında tutulmuştur:

- Geri dönüştürülebilirlik performans sınıfları (Recyclability Performance Grades),
- Geri dönüştürülmüş içerik hedefleri (Recycled Content Targets),
- Uyumlaştırılmış etiketleme kuralları,
- Dijital etiketleme ve Dijital Ürün Pasaportu,
- Avrupa Komisyonu tarafından henüz ikincil mevzuatı yayımlanmamış hükümler.
-

Bu konulara ilişkin yükümlülükler ilgili ikincil mevzuatın kabul edilmesini veya PPWR'de öngörülen ileri uygulama tarihlerini müteakip yürürlüğe girecektir.

Bu doküman hukuki bağlayıcılığı bulunan bir mevzuat metni niteliğinde olmayıp, Avrupa Komisyonu tarafından yayımlanan resmi açıklama belgeleri esas alınarak hazırlanmış bir bilgilendirme dokümanıdır.

Burada yer alan açıklamalar;

- [PPWR \(Regulation \(EU\) 2025/40\)](#),
- [Avrupa Komisyonu Rehber Dokümanı \(Commission Notice – Guidance Document for Regulation \(EU\) 2025/40\)](#),
- Avrupa Komisyonu PPWR Sıkça Sorulan Sorular (FAQ)

esas alınarak hazırlanmıştır.

2. 12 AĞUSTOS 2026 TARİHİNDE UYGULANACAK HÜKÜMLER

PPWR, 11 Şubat 2025 tarihinde yürürlüğe girmiş olmakla birlikte, Tüzüğün genel uygulama tarihi **12 Ağustos 2026**'dır. Bununla birlikte, PPWR'de yer alan bazı yükümlülüklerin uygulanması Avrupa Komisyonu tarafından hazırlanacak ikincil mevzuata veya Tüzükte belirlenen ileri tarihlere bırakılmıştır. Bu nedenle, ekonomik işletmecilerin 12 Ağustos 2026

tarihi itibarıyla yürürlüğe girecek yükümlülükler ile daha sonraki tarihlerde uygulanacak hükümleri birbirinden ayırmaları önem arz etmektedir.

2.1. 12 Ağustos 2026 Tarihinde Uygulanacak Başlıca Yükümlülükler

Yükümlülük	12 Ağustos 2026 itibarıyla uygulanacak mı?	Dayanak
Ağır metal limitleri		PPWR Madde 5
PFAS kısıtlamaları (gıda ile temas eden ambalajlar)		PPWR Madde 5
Uygunluk değerlendirmesi (Conformity Assessment)		PPWR Madde 38
Teknik dokümantasyon hazırlanması		PPWR Ek VII
AB Uygunluk Beyanının (DoC) hazırlanması		PPWR Madde 39
Üreticinin yükümlülükleri		PPWR Madde 15
İthalatçının yükümlülükleri		PPWR Madde 18
İzlenebilirlik (type/batch/serial number)		PPWR Madde 15(5)

2.2. 12 Ağustos 2026 Tarihinde Henüz Uygulanmayacak Hükümler

Aşağıdaki yükümlülükler 12 Ağustos 2026 tarihinde genel olarak uygulanmaya başlamayacak olup, ilgili ikincil mevzuatın kabul edilmesini veya PPWR'de öngörülen uygulama tarihlerinin gelmesini müteakip yürürlüğe girecektir.

Konu	Durum
Geri dönüştürülebilirlik performans sınıfları (Recyclability Performance Grades)	Daha sonra uygulanacaktır.
Geri dönüştürülmüş içerik hedefleri	Daha sonra uygulanacaktır.
Uyumlaştırılmış etiketleme sistemi	Komisyon uygulama tasarruflarına bağlıdır.
Ortak etiket formatı	Henüz yayımlanmamıştır.
Dijital etiketleme	Henüz uygulanmayacaktır.
Dijital Ürün Pasaportu (DPP)	12 Ağustos 2026 itibarıyla uygulanmayacaktır.

3. SIKÇA SORULAN SORULAR

SORU 1: TÜRK İHRACATÇILARININ PPWR KAPSAMINDAKİ YÜKÜMLÜLÜKLERİ NELERDİR?

PPWR, doğrudan "ihracatçı" kavramını tanımlamamakta; yükümlülükleri **üretici (manufacturer)**, **ithalatçı (importer)**, **distribütör (distributor)** ve diğer ekonomik işletmecilerin tedarik zincirindeki rollerine göre belirlemektedir. Bu nedenle, Türkiye'den AB'ye ihracat yapan firmaların PPWR kapsamındaki yükümlülükleri, ihracatçı olmalarından değil, PPWR uyarınca hangi ekonomik işletmeci sıfatını taşıdıklarından kaynaklanmaktadır.

Türkiye'de yerleşik bir firma, ambalajı veya ambalajlı ürünü PPWR'deki **manufacturer** tanımını karşılayacak şekilde üretiyor veya kendi adı ya da ticari markası altında tasarlıyor veya ürettiyorsa, PPWR kapsamında **üretici (manufacturer)** olarak değerlendirilebilir. Bu

durumda, uygunluk değerlendirmesinin yapılması, teknik dokümantasyonun hazırlanması ve AB Uygunluk Beyanının (Declaration of Conformity – DoC) düzenlenmesine ilişkin yükümlölükler üreticiye aittir.

Buna karşılık, birçok ihracat modelinde Türkiye'deki firma yalnızca ambalaj veya ambalajlı ürün tedarikçisi konumunda bulunmakta; PPWR kapsamındaki üretici sıfatını ise ürünü kendi adı veya markası altında AB piyasasına arz eden ekonomik işletmeci taşımaktadır. Bu durumda AB'deki üretici veya ithalatçı, PPWR kapsamındaki yükümlölüklerini yerine getirebilmek amacıyla Türk tedarikçiden teknik bilgi ve belgeler talep edebilecektir.

Bu kapsamda Türk firmalarından;

- ambalajın teknik özelliklerine ilişkin bilgiler,
- kullanılan hammaddelere ilişkin bilgiler,
- laboratuvar analizleri ve test sonuçları (gerektiğinde),
- tedarikçilerden temin edilen uygunluk beyanları ve diğer destekleyici belgeler,
- uygunluk değerlendirmesine esas teşkil edecek teknik dokümantasyonda kullanılacak bilgiler talep edilebilecektir.

Komisyon Rehberi de, üreticinin AB Uygunluk Beyanını hazırlarken tedarikçiler tarafından sağlanan bilgi ve belgelerden yararlanacağını açıkça belirtmektedir.

Dolayısıyla, Türk firmalarının yükümlölükleri tedarik zincirindeki rollerine göre değişmektedir. **PPWR kapsamında üretici (manufacturer) sıfatını taşıyan Türk firmaları**, uygunluk değerlendirmesi, teknik dokümantasyon ve AB Uygunluk Beyanının hazırlanmasından sorumludur. **Üretici sıfatını taşımayan tedarikçi konumundaki firmalar** ise, AB'deki ekonomik işletmecinin yükümlölüklerini yerine getirebilmesi için gerekli teknik bilgi ve belgeleri sağlamakla yükümlü olacaktır.

Türkiye'de yerleşik ihracatçının **AB'de; iştiraki, şubesi, deposu, lojistik merkezi bulunması**, tek başına PPWR kapsamındaki rolünü belirlemez.

Önemli olan, ambalajlı ürünü ilgili üye devlette **hangi tüzel kişinin piyasaya arz ettiği** ve PPWR kapsamındaki ekonomik işletmeci sıfatını kimin taşıdığıdır.

Örneğin;

- Almanya'daki şirketiniz ithalatçı olarak ürünü piyasaya arz ediyorsa importer yükümlölüklerini yerine getirir.
- Aynı şirket kendi markası altında piyasaya arz gerçekleştiriyorsa manufacturer yükümlölükleri de doğabilir.

Bu nedenle grup şirketlerinin kendi aralarındaki ticari yapı PPWR kapsamındaki sorumlulukları doğrudan etkileyebilir.

ÖRNEK SENARYOLAR

Örnek 1 – Türkiye'deki ihracatçı PPWR kapsamında "üretici"dir

A Ambalaj A.Ş. Türkiye'de plastik ambalaj üretmektedir. Kendi markası altında ürettiği ambalajları doğrudan Almanya'daki müşterilerine ihraç etmektedir. Bu durumda A Ambalaj A.Ş., PPWR kapsamında manufacturer (üretici) olarak değerlendirilir. Dolayısıyla;

- uygunluk değerlendirmesini yapmak,
- teknik dokümantasyonu hazırlamak,

- AB Uygunluk Beyanını (DoC) düzenlemek üreticinin sorumluluğundadır.

Almanya'daki ithalatçı ise, üreticinin bu yükümlülükleri yerine getirdiğini doğrulamakla yükümlüdür.

Örnek 2 – Türkiye'deki ihracatçı yalnızca tedarikçidir

B Plastik Ltd., Türkiye'de streç film üretmektedir. Bu streç filmler, Fransa'daki bir ambalaj üreticisine satılmaktadır. Fransız firma bu streç filmi kullanarak kendi markası altında nihai ambalajı üretmekte ve AB piyasasına arz etmektedir.

Bu durumda B Plastik Ltd., nihai ambalaj bakımından PPWR kapsamında üretici değildir; ambalaj malzemesi tedarikçisidir.

Bu nedenle;

- streç filme ilişkin teknik bilgileri,
- malzeme bileşimini,
- varsa laboratuvar testlerini,
- diğer destekleyici belgeleri Fransız üreticiye sağlar.

Nihai ambalajın uygunluk değerlendirmesi ve DoC ise Fransız üretici tarafından hazırlanır.

Örnek 3 – İhracatçı ambalaj kullanıcısıdır

C Kablo Sanayi A.Ş., ürettiği kabloları Türkiye'de ahşap makara, streç film ve karton koruyucular kullanarak paketlemekte ve İtalya'ya ihraç etmektedir. Ahşap palet, streç film ve karton kutuları ise farklı tedarikçilerden satın almaktadır.

Bu durumda C Kablo'nun PPWR kapsamındaki rolü, ambalajın niteliğine göre değişir.

- Eğer kablo ile birlikte AB piyasasına arz edilen nihai ambalajın üreticisi C Kablo ise, kabloyla birlikte piyasaya arz edilen ambalaj için PPWR kapsamındaki üretici yükümlülükleri C Kablo'ya aittir.
- Buna karşılık C Kablo'nun kullandığı palet, streç film ve karton kutu üreticileri, bu ambalaj bileşenlerine ilişkin teknik bilgi ve destekleyici belgeleri C Kablo'ya sağlamakla yükümlüdür.

Dolayısıyla C Kablo, kendi teknik dosyasını oluştururken ambalaj bileşeni tedarikçilerinden aldığı bilgi ve belgelerden yararlanır.

Örnek 4: AB'de iştiraki bulunan Türk ihracatçısı

D Makine Sanayi A.Ş., Türkiye'de makine üretmektedir. Ürünlerini kendi iştiraki olan D Germany GmbH aracılığıyla Almanya'da piyasaya arz etmektedir. Türkiye'den gönderilen ürünler önce D Germany GmbH'nin deposuna ulaşmakta, daha sonra Alman müşterilere satılmaktadır.

Bu durumda, D Germany GmbH'nin yalnızca lojistik hizmeti sunup sunmadığı veya ürünü kendi adına piyasaya arz edip etmediği önem taşımaktadır.

- D Germany GmbH yalnızca depolama ve lojistik faaliyetini yürütüyor, ürünler Türkiye'deki D Makine Sanayi A.Ş. adına piyasaya arz ediliyorsa, Almanya'daki deponun bulunması tek başına PPWR kapsamındaki yükümlülükleri değiştirmez. Türkiye'deki firmanın ve diğer ekonomik işletmecilerin yükümlülükleri, tedarik zincirindeki rollerine göre belirlenmeye devam eder.

- D Germany GmbH ürünleri kendi adına ithal ediyor ve Almanya'da piyasaya arz ediyorsa, bu durumda D Germany GmbH, PPWR kapsamında ithalatçı (importer) sıfatını taşır ve ithalatçılara ilişkin yükümlülükleri yerine getirmekle sorumludur.

- D Germany GmbH ürünleri kendi markası altında piyasaya arz ediyor veya ambalaj üzerinde uygunluğu etkileyen değişiklikler yapıyorsa, ayrıca üretici (manufacturer) sıfatını da kazanabilir. Bu durumda uygunluk değerlendirmesi, teknik dokümantasyon ve AB Uygunluk Beyanı (DoC) bakımından üreticiye ilişkin yükümlülükler de doğabilir.

Dolayısıyla, AB'de depo, şube veya iştirak bulunması tek başına PPWR kapsamındaki yükümlülükleri değiştirmez. Belirleyici olan, ürünü AB piyasasına hangi tüzel kişinin, hangi sıfatla arz ettiğidir.

SORU 2: PPWR KAPSAMINA HANGİ AMBALAJLAR GİRMEKTEDİR?

PPWR, malzemesinden bağımsız olarak, bir ürünün **muhafaza edilmesi, korunması, taşınması, teslim edilmesi veya sunulması** amacıyla kullanılan ambalajları kapsamaktadır. Ambalajın satış ambalajı, grup ambalajı veya taşıma ambalajı olması bu durumu değiştirmemektedir.

Bu kapsamda, Türkiye'den AB'ye ihraç edilen ürünlerin sevkiyatında kullanılan birçok ambalaj bileşeni PPWR kapsamına girmektedir.

Örneğin;

- ahşap paletler,
- EPAL paletler,
- plastik veya metal çemberler,
- streç film,
- karton kutular,
- oluklu mukavva koliler,
- iç koruyucu kartonlar,
- ayırıcı kartonlar (separatörler),
- hava yastıkları (airbags),
- köpük koruyucular,
- taşıma sırasında koruma sağlayan diğer ambalaj bileşenleri,

ürünün korunması veya taşınması amacıyla kullanıldıkları ölçüde PPWR kapsamında ambalaj olarak değerlendirilmektedir.

Komisyon Rehberi'ne göre bir ürünün ambalaj sayılıp sayılmayacağı belirlenirken yalnızca Ek I'deki örnek listeye bakılması yeterli değildir. Esas değerlendirme, söz konusu ürünün PPWR'nin 3 üncü maddesinde yer alan ambalaj tanımını karşılayıp karşılamadığı dikkate alınarak yapılmalıdır.

Dolayısıyla, ihracatta kullanılan taşıma ambalajlarının yalnızca son tüketiciye ulaşmaması veya lojistik amaçlı kullanılması, bunların PPWR kapsamı dışında olduğu anlamına gelmemektedir. Bir ürünün **ambalaj mı yoksa ürünün ayrılmaz bir parçası mı** olduğu, PPWR'nin ambalaj tanımı esas alınarak her somut olay özelinde değerlendirilmelidir.

SORU 3: PFAS, AĞIR METALLER VE DİĞER ENDİŞE VERİCİ MADDELER BAKIMINDAN HANGİ YÜKÜMLÜLÜKLER 12 AĞUSTOS 2026 TARİHİNDE UYGULANACAKTIR?

PPWR'nin 5 inci maddesi, ambalajlarda bulunan belirli kimyasal maddelere ilişkin yükümlülükler getirmektedir. **12 Ağustos 2026** tarihinden itibaren;

- **bütün ambalajlarda** kurşun, kadmiyum, cıva ve altı değerlikli krom için belirlenen toplam ağır metal sınırı,
- ambalajlardaki endişe verici maddelerin varlığının ve yoğunluğunun mümkün olduğunca azaltılması yükümlülüğü,
- **yalnızca gıda ile temas eden ambalajlar** bakımından PFAS sınırları uygulanacaktır.

3.1. Ağır metal sınırı hangi ambalajlara uygulanır?

Kurşun, kadmiyum, cıva ve altı değerlikli krom bakımından getirilen toplam sınır, ambalajın malzemesine veya kullanım alanına bakılmaksızın genel olarak bütün ambalajlara uygulanır.

Dolayısıyla;

- plastik ambalajlar,
- karton ve kâğıt ambalajlar,
- ahşap palet ve ahşap ambalajlar,
- metal ambalajlar,
- streç film, çember ve diğer taşıma ambalajları da bu yükümlülük kapsamında değerlendirilmelidir.

Komisyon, ağır metal sınırlarına uygunluğun gösterilmesinde **CEN Report CR 13695-1/2000** belgesinin kullanılmasını tavsiye etmektedir.

3.2. PFAS sınırları hangi ambalajlara uygulanır?

PFAS sınırları yalnızca **gıda ile temas eden ambalajlara** uygulanmaktadır.

PFAS'ın ambalaja bilinçli olarak eklenmiş olup olmaması arasında ayrım yapılmamaktadır. Dolayısıyla sınırlar hem kasıtlı olarak kullanılan hem de ambalajda istenmeden bulunan PFAS bakımından geçerlidir.

Değerlendirme yalnızca ana ambalaj malzemesiyle sınırlı değildir. Baskı mürekkepleri, vernikler, tutkallar ve yapıştırıcılar dâhil olmak üzere ambalaj biriminin bütünü dikkate alınmalıdır.

3.3. Gıda ile doğrudan ve dolaylı temas arasında ayrım var mıdır?

Yüklenen Komisyon FAQ ve Rehber Dokümanında, PFAS bakımından doğrudan ve dolaylı gıda temasını ayıran ayrıntılı ve genel bir kriter seti ortaya konulmamıştır.

Bu nedenle bir ambalajın gıda ile temas eden ambalaj olarak değerlendirilip değerlendirilmeyeceği, ilgili gıda ile temas eden maddeler mevzuatı ve ambalajın kullanım amacı dikkate alınarak somut olay bazında belirlenmelidir.

3.4. PFAS testi için uyumlaştırılmış bir AB yöntemi bulunmakta mıdır?

Henüz AB düzeyinde tamamlanmış ve uyumlaştırılmış bir PFAS test protokolü bulunmamaktadır. Komisyon, üye devlet yetkili makamları, sektör temsilcileri ve gıda ile temas eden maddeler alanındaki referans laboratuvarlarla birlikte uyumlaştırılmış bir test yaklaşımı üzerinde çalışmaktadır.

Dolayısıyla mevcut aşamada PPWR, bütün ekonomik işletmecilerin kullanmak zorunda olduğu tek bir PFAS laboratuvar yöntemi belirlememektedir.

3.5. Endişe verici maddeler için sabit bir liste veya genel sınır bulunmakta mıdır?

Hayır. Komisyon FAQ'suna göre ambalajlardaki endişe verici maddeler için henüz kesin ve sınırlı bir liste bulunmamaktadır. Komisyon ve Avrupa Kimyasallar Ajansı tarafından bu konuda çalışma yürütülmektedir.

PPWR ayrıca bütün endişe verici maddeler için tek bir genel konsantrasyon sınırı belirlememektedir. Ağır metaller ve PFAS gibi bazı maddeler için özel sınırlar bulunurken, diğer endişe verici maddeler bakımından esas yaklaşım bunların ambalajdaki varlığının ve yoğunluğunun mümkün olduğunca azaltılmasıdır.

SORU 4: PPWR KAPSAMINDA UYGUNLUK DEĞERLENDİRMESİ (DOC) İÇİN HANGİ BİLGİ VE BELGELER HAZIRLANMALIDIR?

PPWR uyarınca, AB piyasasına arz edilen ambalajların ilgili gerekliliklere uygun olduğunun gösterilebilmesi amacıyla **uygunluk değerlendirmesi (conformity assessment)** yapılması gerekmektedir. Bu değerlendirme, teknik dokümantasyona dayanılarak gerçekleştirilir ve ambalajın PPWR hükümlerine uygunluğunu gösteren bilgi ve belgeleri içerir. Teknik dokümantasyonun içeriği PPWR'nin **Ek VII**'sinde düzenlenmiştir. Uygunluk değerlendirmesi sonucunda hazırlanan teknik dokümantasyon, AB Uygunluk Beyanının (*Declaration of Conformity*) dayanağını oluşturur.

Ürünü AB pazarına doğrudan arz etmediği sürece ihracatçılarımızın temel yükümlülüğü ambalajın PPWR hükümlerine uygun olduğunu gösteren teknik dokümantasyonu hazırlamak, tedarikçilerden ilgili bilgi, belge ve testleri temin etmektir.

Teknik dokümantasyon, ambalajın türüne göre farklılık gösterebilmekle birlikte genel olarak;

- ambalajın tanımı ve teknik özellikleri,
- kullanılan malzemelere ilişkin bilgiler,
- tasarım ve üretime ilişkin açıklamalar,
- uygunluğun değerlendirilmesinde esas alınan teknik bilgi ve belgeler,
- laboratuvar testleri ve analiz sonuçları (gerektiğinde),
- tedarikçilerden temin edilen uygunluk beyanları veya teknik bilgiler,
- uygunluğu destekleyen diğer dokümanları içerebilir.

PPWR veya Avrupa Komisyonu tarafından yayımlanan Rehber Dokümanda, **teknik dosyanın hazırlanmasına ilişkin standart bir format öngörülmemiştir**. Teknik dokümantasyonun kapsamı, ambalajın özellikleri ve uygunluğun hangi bilgi ve belgelerle gösterileceğine göre belirlenmektedir.

Bu nedenle, uygulamada ambalaj üreticileri veya AB'deki ekonomik işletmeciler, kullandıkları ambalaj bileşenlerine ilişkin teknik bilgi ve belgeleri tedarikçilerinden talep edebilecektir.

Teknik dosya ile AB Uygunluk Beyanı aynı belge değildir.

Teknik dosya, uygunluğu destekleyen bilgi ve belgeler bütünüdür ifade eder. AB Uygunluk Beyanı ise teknik dokümantasyona dayanılarak hazırlanan ve ambalajın PPWR hükümlerine uygun olduğunu beyan eden belgedir.

PPWR, teknik dosya için standart bir şablon yayımlamamıştır.

Avrupa Komisyonu tarafından bugüne kadar teknik dokümantasyon için zorunlu bir format veya örnek dosya yayımlanmamıştır. Bu nedenle, teknik dosyanın içeriği ambalajın niteliğine göre değişebilecektir.

SORU 5: AB UYGUNLUK BEYANI (DOC) UYGULAMADA NASIL KULLANILACAKTIR?

PPWR kapsamında hazırlanan AB Uygunluk Beyanı (DoC), ambalajın Tüzük hükümlerine uygun olduğunu gösteren resmi belgedir. DoC'nin hazırlanması, uygunluk değerlendirmesinin tamamlanmasının ardından gerçekleştirilir ve teknik dokümantasyona dayanır.

5.1. DoC her sevkiyat için yeniden hazırlanacak mıdır?

Hayır. Ambalajın tasarımında, malzeme bileşiminde veya PPWR'ye uygunluğunu etkileyen herhangi bir değişiklik bulunmaması halinde, **aynı ambalaj tipi için tek bir AB Uygunluk Beyanı birden fazla üretim partisini kapsayabilir.**

Bununla birlikte, ambalajın uygunluğunu etkileyebilecek değişiklikler olması halinde DoC'nin ve buna esas teşkil eden teknik dokümantasyonun güncellenmesi gerekmektedir.

5.2. Teknik dokümantasyon ve DoC hangi durumlarda güncellenmelidir?

Komisyon FAQ'suna göre aşağıdaki durumlarda teknik dokümantasyonun ve gerektiğinde DoC'nin gözden geçirilmesi gerekir:

- ambalaj tasarımının değişmesi,
- kullanılan malzemenin değişmesi,
- üretim prosesinde uygunluğu etkileyebilecek değişiklik yapılması,
- PPWR'ye uygunluğu etkileyen başka bir değişiklik meydana gelmesi.

5.3. DoC'nin her sevkiyat sırasında müşteriye veya gümrüğe sunulması zorunlu mudur?

PPWR ve Komisyon Rehberi'nde, DoC'nin her sevkiyata fiziki olarak eklenmesi gerektiğine ilişkin bir hüküm bulunmamaktadır.

DoC'nin hazırlanması ve muhafaza edilmesi zorunlu olmakla birlikte, Komisyon tarafından şu aşamada tüm sevkiyatlarda fiziki olarak eşlik etmesini zorunlu kılan bir uygulama açıklanmamıştır.

Dolayısıyla DoC'nin sunulmasına ilişkin usuller, piyasa gözetimi ve denetimi kapsamında yetkili makamların talebi doğrultusunda değerlendirilecektir.

5.4. Avrupa Komisyonu elektronik bir DoC sistemi kuracak mıdır?

Mevcut Guidance ve FAQ dokümanlarında, DoC'nin yükleneceği ortak bir elektronik sistem veya dijital platform kurulacağına ilişkin bir açıklama bulunmamaktadır.

SORU 6: AMBALAJ TEDARİKÇİLERİNDEN HANGİ BİLGİ VE BELGELER TEMİN EDİLMELİDİR? TEDARİKÇİ BEYANLARI TEK BAŞINA YETERLİ MİDİR?

PPWR'nin 16 ncı maddesi uyarınca ambalaj veya ambalaj malzemesi tedarikçileri, ambalajın uygunluğunun gösterilebilmesi için gerekli **bilgi ve teknik belgeleri üreticiye sağlamakla yükümlüdür.** Bu belgeler kâğıt veya elektronik ortamda sunulabilir. Tedarikçi, gerekli bilgi ve belgeleri vermekten kaçınamaz.

Tedarikçiden talep edilebilecek belgeler, ambalajın türüne göre değişmekle birlikte şunları içerebilir:

- malzeme ve hammadde bileşimi;
- teknik ürün özellikleri ve veri sayfaları;
- ağır metal, PFAS veya diğer ilgili maddelere ilişkin bilgi ve analizler;
- kullanılan geri dönüştürülmüş içeriğe ilişkin veriler;
- üretim süreci ve ambalaj bileşenlerine ilişkin bilgiler;
- laboratuvar test veya analiz raporları;
- tedarikçi uygunluk veya bilgilendirme beyanları;
- ilgili standartlara ve teknik şartnamelere uygunluğu gösteren belgeler.

Tedarikçi beyanları ve test raporları, uygunluk değerlendirmesi ile teknik dosyanın hazırlanmasında kullanılabilir. Ancak bu belgeler, **nihai uygunluk değerlendirmesinin ve AB Uygunluk Beyanının yerine kendiliğinden geçmez**. Ambalajı AB piyasasına arz eden üretici, belgelerin ilgili ambalajı kapsadığını ve PPWR'ye uygunluğu göstermek için yeterli olduğunu değerlendirmekle sorumludur. Komisyon FAQ'sunda, tedarikçinin gerekli teknik bilgileri sağladığı; buna karşılık ambalajın uygunluğuna ilişkin hukuki sorumluluğun üreticide kaldığı açıkça belirtilmektedir.

6.1. Her durumda ilave laboratuvar testi gerekli midir?

PPWR, bütün ambalajlar için otomatik olarak ürün bazında laboratuvar analizi veya üçüncü taraf test raporu alınmasını zorunlu kılmamaktadır. Uygunluk değerlendirmesi üretici tarafından yapılabileceği gibi, üretici adına bir laboratuvar veya belgelendirme kuruluşuna da yaptırılabilir.

Bu nedenle ilave test ihtiyacı;

- tedarikçi belgelerinin kapsamına ve güvenilirliğine,
- ambalajın malzeme ve bileşenlerine,
- uygulanabilir PPWR gerekliliklerine,
- mevcut belgelerin uygunluğu göstermek için yeterli olup olmadığına

göre belirlenmelidir. Tedarikçi belgeleri eksik veya yetersizse üreticinin kendi değerlendirmesini yapması ya da ilave test ve analizler temin etmesi gerekebilir.

6.2. Farklı tedarikçilerden alınan bileşenler nasıl ele alınmalıdır?

Bir ambalaj birimi birden fazla bileşenden oluşuyorsa uygunluk değerlendirmesi ambalajın bütünü için yapılır. Örneğin şişe, kapak ve etiketten oluşan bir ambalaj için tek bir uygunluk değerlendirmesi ve DoC düzenlenebilir; ancak değerlendirmede bütün bileşenlere ilişkin gerekli bilgiler dikkate alınmalıdır.

Dolayısıyla palet, karton kutu, streç film veya çember gibi farklı tedarikçilerden temin edilen ambalajlar bakımından her tedarikçiden ilgili ambalaj bileşenine ait teknik bilgi ve belgelerin alınması gerekir.

Türk ihracatçılarının ambalaj tedarikçilerinden yalnızca genel bir "PPWR'ye uygundur" yazısı istemesi her durumda yeterli olmayabilir. Beyanın hangi ambalajı, malzemeyi, üretim serisini ve hangi PPWR gerekliliklerini kapsadığı açık olmalı; gerektiğinde destekleyici teknik bilgiler ve test sonuçlarıyla tamamlanmalıdır.

AB'deki müşteriye sunulacak belgelerin aşağıdaki şekilde dosyalanması faydalı olacaktır:

1. Ambalajın açık tanımı ve ürün/ambalaj kodu,
2. Malzeme ve bileşen bilgileri,

3. Tedarikçi beyanı,
4. Varsa test ve analiz raporları,
5. Belgelerin hangi ambalaj tiplerini veya üretim serilerini kapsadığını gösteren eşleştirme.

SORU 7: HER AMBALAJ VEYA ÜRÜN KODU İÇİN AYRI LABORATUVAR TESTİ VE UYGUNLUK BEYANI HAZIRLANMASI GEREKİR Mİ?

PPWR, her ürün kodu, stok tutma birimi (SKU) veya her sevkiyat için ayrı laboratuvar testi yapılmasını öngören genel bir kural içermemektedir. Esas olan, ambalajın ilgili PPWR gerekliliklerine uygunluğunun yeterli ve güncel teknik bilgi ve belgelerle gösterilebilmesidir. Komisyon FAQ'suna göre uygunluk değerlendirmesi, yalnızca ambalaj malzemesi düzeyinde değil, **ambalaj formatı, tipi veya üretim partisi/serisi** düzeyinde yapılmalıdır. Bununla birlikte, aynı özellikleri taşıyan ambalajlar uygun şekilde gruplandırılabilir.

7.1. Farklı ebatlardaki aynı ambalaj için tek DoC düzenlenebilir mi?

Evet, belirli koşullarda mümkündür.

Aynı malzemeden üretilen, aynı ürünü içeren ve yalnızca ebatları farklı olan ambalajlarda, ebat farkı PPWR'nin 5 ila 12 nci maddelerine uygunluğu etkilemiyorsa tek bir AB Uygunluk Beyanı birden fazla ebatı kapsayabilir. Buna karşılık, farklılık ambalajın uygunluğunu etkiliyorsa ayrı değerlendirme yapılması gerekir.

Dolayısıyla tek bir DoC veya test sonucunun bir ürün ailesini kapsayabilmesi için ürünlerin;

- aynı hammadde ve bileşime,
- aynı üretim sürecine,
- aynı teknik özelliklere,
- uygunluğu etkileyen aynı tasarım özelliklerine

sahip olduğunun teknik dosyada açıklanması gerekir.

7.2. Her ürün kodunun test raporunda ayrı ayrı yer alması zorunlu mudur?

PPWR ve Komisyon belgelerinde, her ticari ürün kodunun veya SKU'nun test raporunda ayrı ayrı yazılmasını zorunlu kılan açık bir hüküm bulunmamaktadır.

Ancak test raporu ile kapsanan ambalajlar arasında açık bir bağlantı kurulabilmelidir. Bu bağlantı;

- ürün ailesi veya ambalaj tipi kodu,
- üretim serisi,
- malzeme spesifikasyonu,
- teknik çizim,
- ebat listesi veya ek ürün tablosu

üzerinden sağlanabilir.

Bu nedenle, aynı teknik özellikleri taşıyan çok sayıda ürün kodu için her bir ürün koduna ayrı test yaptırmak yerine, **temsili test ve ürün ailesi yaklaşımı** kullanılabilir. Ancak seçilen numunenin hangi ürünleri temsil ettiği teknik olarak gerekçelendirilmelidir. Komisyon belgeleri bu konuda ayrıntılı bir numune alma veya ürün gruplandırma yöntemi belirlememektedir.

Bu nedenle PPWR, her bir ürün kodu için ayrı PFAS veya ağır metal testi yapılmasını açıkça zorunlu kılmasa da üretici, kullandığı yöntem ve numunelerin kapsanan ambalajların uygunluğunu güvenilir şekilde gösterdiğini ortaya koymalıdır.

Bu çerçevede, **binlerce ürün koduna sahip firmaların her bir ürün kodu için ayrı test yaptırması PPWR’de açıkça öngörülmemektedir**. Firmalar aynı malzeme, üretim süreci ve uygunluk özelliklerine sahip ambalajları ürün aileleri altında gruplandırabilir.

Bu durumda teknik dosyada en azından;

1. ürün ailesinin tanımı,
2. aile kapsamındaki ürün kodları ve ebatlar,
3. ortak hammadde ve üretim özellikleri,
4. test edilen temsili ürün,
5. test sonucunun diğer ürünlere neden uygulanabileceğine ilişkin teknik gerekçe

yer almalıdır.

Ambalajın malzemesi, kaplaması, baskısı, yapıştırıcısı, üretim prosesi veya diğer uygunluk özellikleri değişirse mevcut testlerin kapsamı yeniden değerlendirilmelidir. PFAS limitleri bakımından değerlendirme ambalaj biriminin tamamını; mürekkep, vernik, tutkal ve yapıştırıcıları da kapsar.

SORU 8: PPWR KAPSAMINDA LABORATUVAR TESTLERİ HANGİ LABORATUVARLARDA YAPILMALIDIR?

PPWR, uygunluk değerlendirmesinde kullanılacak analizlerin mutlaka belirli bir laboratuvar veya "notified body" tarafından yapılmasını zorunlu kılmamaktadır.

Mevcut durumda Avrupa Komisyonu;

- belirli bir laboratuvar listesi,
- belirli bir "approved laboratory",
- belirli bir notified body sistemi oluşturmamıştır.
-

Dolayısıyla PPWR'de CE işaretlemesindeki benzeri bir "onaylanmış kuruluş" sistemi bulunmamaktadır.

8.1. ISO/IEC 17025 yeterli midir?

Komisyon belgelerinde ISO/IEC 17025 zorunlu tutulmamaktadır.

Ancak analizlerin güvenilirliği açısından uluslararası akreditasyona sahip laboratuvarlardan hizmet alınması tavsiye edilmektedir.

Laboratuvarın yalnızca ISO/IEC 17025 akreditasyonuna sahip olması değil, mümkünse ilgili analiz metodunun da akreditasyon kapsamında bulunması tercih edilmelidir.

8.2. PFAS ve ağır metal analizlerinde durum nedir?

Komisyon, dört ağır metalin ölçülmesi ve doğrulanmasında **CEN Report CR 13695-1/2000** belgesinin kullanılmasını tavsiye etmektedir.

PFAS limitleri ise yalnızca gıda ile temas eden ambalajlara uygulanmaktadır. PFAS limitlerinin uygulanmasına yönelik AB düzeyinde uyumlaştırılmış test protokolü henüz tamamlanmamış olup bu konuda çalışmalar devam etmektedir.

SORU 9: AMBALAJ TEDARİKÇİSİNDEN ALINAN UYGUNLUK BEYANI VEYA TEDARİKÇİ BİLGİLENDİRME BEYANI YETERLİ MİDİR?

PPWR, ambalaj veya ambalaj malzemesi tedarikçilerinin, üreticinin ambalajın PPWR'ye uygunluğunu gösterebilmesi için gerekli bilgi ve belgeleri sağlamasını öngörmektedir. Bu kapsamda tedarikçiler; teknik bilgiler, analiz sonuçları, malzeme bileşimine ilişkin bilgiler ve diğer destekleyici belgeleri üreticiye sunmakla yükümlüdür.

Bununla birlikte, tedarikçi tarafından düzenlenen uygunluk beyanı veya bilgilendirme beyanı **tek başına AB Uygunluk Beyanı (Declaration of Conformity) yerine geçmez.**

PPWR uyarınca uygunluk değerlendirmesinin yapılması ve AB Uygunluk Beyanının hazırlanmasından sorumlu ekonomik işletmeci, tedarikçilerden sağlanan bilgi ve belgelerin yeterliliğini değerlendirmek ve bunları teknik dokümantasyona dâhil etmekle yükümlüdür.

Dolayısıyla tedarikçi beyanı, uygunluk değerlendirmesini destekleyen önemli bir belge olmakla birlikte, tek başına PPWR kapsamındaki uygunluğun ispatı olarak kabul edilmez.

9.1.EPAL paletler bakımından durum nedir?

EPAL tarafından yayımlanan uygunluk beyanı veya teknik açıklamalar, üreticinin uygunluk değerlendirmesinde kullanılabilecek destekleyici belgeler arasında yer alabilir.

Bunun yanında ihracatçının kendi tedarikçi bilgilendirme beyanını hazırlaması da teknik dosyayı destekleyen ilave bir unsur olabilir.

Ancak PPWR'de **EPAL belgelerinin tek başına yeterli olacağına** ilişkin özel bir hüküm bulunmamaktadır. Nihai değerlendirme, ilgili ambalajın PPWR gerekliliklerini karşılayıp karşılamadığı esas alınarak yapılmalıdır.

9.2.Ahşap palet veya özel ölçü ahşap ambalajlar için ilave test gerekir mi?

PPWR ve Komisyon FAQ'sunda ahşap paletler veya özel ölçü ahşap ambalajlar için her durumda üçüncü taraf laboratuvar testi veya ilave analiz yaptırılmasını zorunlu kılan özel bir hüküm bulunmamaktadır.

Bununla birlikte, mevcut bilgi ve belgelerin PPWR gerekliliklerine uygunluğu göstermeye yeterli olmaması halinde üretici ilave bilgi veya test sonuçlarına ihtiyaç duyabilir.

Dolayısıyla ilave test gerekliliği, ambalajın özellikleri ile mevcut teknik dokümantasyonun yeterliliğine göre değerlendirilmelidir.

SORU 10: 12 AĞUSTOS 2026 TARİHİNDEN İTİBAREN AMBALAJLARIN ÜZERİNDE HANGİ İZLENEBİLİRLİK VE ÜRETİCİ BİLGİLERİNİN BULUNMASI GEREKECEKTİR?

PPWR'nin 15 inci maddesi uyarınca, **12 Ağustos 2026 tarihinden sonra AB piyasasına arz edilen ambalajların tanımlanabilir ve izlenebilir olması** gerekmektedir.

Bu kapsamda ambalaj üzerinde;

- ambalajın tür, parti veya seri numarası ya da tanımlanmasını sağlayan başka bir unsur,
- üreticinin adı, tescilli ticari unvanı veya tescilli markası,
- üreticinin posta adresi,
- mevcut olması halinde elektronik iletişim bilgisi yer almalıdır.

Bu bilgiler, ambalajın ilgili teknik dokümantasyon ve AB Uygunluk Beyanı ile eşleştirilebilmesini sağlamalıdır.

10.1. Her bir ambalaj için ayrı seri numarası gerekli midir?

Hayır.

Komisyon FAQ'suna göre her bir ambalaj biriminin ayrı bir seri numarasıyla takip edilmesi zorunlu değildir. Tanımlama;

- ambalaj tipi,
- model,
- üretim partisi,
- seri veya başka bir eşdeğer unsur

üzerinden yapılabilir.

Örneğin yapışkan bant, standart plastik poşet veya nem alıcı torba gibi ürünler, her bir adet yerine üretim partisi düzeyinde izlenebilir olabilir.

Üretici, ambalajın tanımlanmasını sağlayan tür, parti, seri numarası veya başka bir unsuru serbestçe seçebilir.

10.2.Ambalajın bütün bileşenleri ayrı ayrı işaretlenmeli midir?

Hayır.

Birden fazla bileşenden oluşan ambalaj biriminde her bileşenin ayrı ayrı işaretlenmesi zorunlu değildir. Gerekli bilginin ambalaj biriminin bir bileşeninde bulunması yeterli olabilir.

Örneğin kap, kapak ve etiketten oluşan bir ambalajda, izlenebilirlik bilgisinin bu bileşenlerden yalnızca biri üzerinde bulunması yeterli kabul edilebilir.

Ancak birbirinden bağımsız ambalaj türleri, örneğin palet, streç film ve çember, ayrı taşıma ambalajları olarak değerlendirilmekte ve ayrı uygunluk değerlendirmelerine tabi olabilmektedir.

10.3.Bilgilerin ambalaj üzerinde bulunması mümkün değilse ne yapılmalıdır?

Ambalajın boyutu, şekli veya niteliği bilgilerin doğrudan ambalaj üzerine yazılmasına imkân vermiyorsa, bilgiler ambalaja veya ambalajlı ürüne eşlik eden bir belgede sunulabilir.

Bu imkân her olayda ambalajın;

- fiziksel boyutu,
- şekli,
- işlevsel özellikleri dikkate alınarak değerlendirilmelidir.

12 Ağustos 2026'dan sonra üretilen ambalajlarda eşlik eden belgeye ancak bilgilerin doğrudan ambalaja işlenmesi mümkün değilse başvurulmalıdır.

10.4. Stokta bulunan ambalajlar bakımından durum nedir?

12 Ağustos 2026'dan önce üretilmiş ancak bu tarih itibarıyla henüz AB piyasasına arz edilmemiş ambalajların imha edilmesi, yeniden üretilmesi veya yeniden etiketlenmesi gerekmemektedir.

Bu ambalajlarda tür, parti veya seri bilgisi ile üreticinin adı ve adresi, eşlik eden bir belge aracılığıyla sağlanabilir. Buna karşılık 12 Ağustos 2026'dan önce AB piyasasına arz edilmiş ambalajlar, PPWR'ye uygun hale getirilmeksizin piyasada kalabilir.

10.5.PAP kodu, üretim tarihi ve üretim yeri zorunlu mudur?

PPWR'nin 15 inci maddesi kapsamında zorunlu olan temel hususlar, **ambalajın tanımlanmasını sağlayan unsur ile üreticinin adı ve iletişim bilgileridir.**

PAP gibi malzeme tanımlama kodları ile uyumlaştırılmış ayırma ve geri dönüşüm etiketleri, PPWR'nin 12 nci maddesi kapsamındaki etiketleme sisteminden farklıdır ve ilgili uygulama tasarruflarının yürürlüğe girmesine bağlıdır.

10.6.Tedarikçi mi, üretici mi işaretleme yapmalıdır?

Hukuki yükümlülük PPWR anlamındaki **üreticiye (manufacturer)** aittir. Ambalaj veya ambalaj malzemesi tedarikçisinin kendi adı, seri numarası veya iletişim bilgisini ambalaj üzerine yazma yönünde genel bir PPWR yükümlülüğü bulunmamaktadır.

Bununla birlikte, işaretlemenin üretim aşamasında yapılması daha pratik olduğu için üretici bu işlemi sözleşme yoluyla tedarikçiden talep edebilir. Ancak üreticinin hukuki sorumluluğu ortadan kalkmaz.

10.7.İthalatçının bilgileri de bulunmalı mıdır?

Evet.

Üçüncü bir ülkeden AB'ye ithal edilen ambalajlarda ithalatçının;

- adı, tescilli ticari unvanı veya markası,
- posta adresi,
- mevcutsa elektronik iletişim bilgisi

ambalaj üzerinde veya bunun mümkün olmaması halinde eşlik eden belgede bulunmalıdır. Bu yükümlülük markasız veya standart ambalajlar için de geçerlidir.

Türk firmalarının 12 Ağustos 2026 öncesinde;

1. ambalaj tiplerini veya üretim partilerini tanımlayan bir kodlama sistemi oluşturması,
2. bu kodları test raporları, teknik dosya ve uygunluk beyanlarıyla eşleştirmesi,
3. üretici ve ithalatçı bilgilerinin ambalajda veya gerektiğinde eşlik eden belgelerde gösterilmesine ilişkin müşterileriyle iş bölümü yapması,
4. standart ambalaj tedarikçilerinden üretim partisi veya ambalaj tipi bilgisi talep etmesi

faydalı olacaktır.

Önemli not: İzlenebilirlik kodu, yalnızca firmanın iç sisteminde bulunan ve yetkili makamların ambalajla ilişkilendiremeyeceği bir kayıt olmamalıdır. Ambalaj veya eşlik eden belge üzerindeki bilgi, ilgili teknik dosya ve DoC'ye ulaşılmasını sağlamalıdır.

SORU 11: PPWR KAPSAMINDA UYGUNLUK NASIL DENETLENECEKTİR? AB GÜMRÜKLERİNDE VEYA İTHALAT SIRASINDA HANGİ KONTROLLER YAPILACAKTIR?

PPWR kapsamında uygunluğun denetlenmesinden esas olarak **Üye Devletlerin piyasa gözetimi ve denetimi (Market Surveillance)** makamları sorumludur.

Bunun yanında, AB gümrük makamları da Birlik dışından gelen ürünlerin piyasaya arzı sırasında, ilgili piyasa gözetim otoriteleri ile iş birliği içerisinde görev yapmaktadır.

PPWR, uygun olmayan ambalajların AB piyasasına arz edilmesini önlemeyi amaçlamakta olup, denetimler yalnızca gümrük aşamasında değil, ürün AB piyasasına arz edildikten sonra da gerçekleştirilebilir.

11.1. AB gümrüklerinde DoC ibraz edilmesi zorunlu mudur?

PPWR'de veya Avrupa Komisyonu tarafından yayımlanan Guidance ve FAQ dokümanlarında, **AB Uygunluk Beyanının her ithalat işleminde gümrük idaresine sunulmasını zorunlu kılan genel bir hüküm bulunmamaktadır.**

Ancak;

- piyasa gözetimi makamlarının,
- gümrük idarelerinin,
- yetkili ulusal otoritelerin talebi halinde uygunluk değerlendirmesine ilişkin belgelerin ibraz edilmesi gerekebilir.

Dolayısıyla ekonomik işletmecilerin teknik dosya ve AB Uygunluk Beyanını güncel şekilde muhafaza etmeleri önem taşımaktadır.

11.2. Gümrükte hangi belgeler talep edilebilir?

Somut olayın özelliklerine göre yetkili makamlar;

- AB Uygunluk Beyanı,
- teknik dokümantasyon,
- laboratuvar testleri,
- tedarikçi belgeleri,
- uygunluk değerlendirmesine esas teşkil eden diğer teknik belgeleri incelemek isteyebilir.

Bununla birlikte PPWR veya Komisyon belgelerinde, tüm ithalat işlemlerinde sunulması zorunlu standart bir belge listesi öngörülmemektedir.

11.3. Belgeler ne kadar süre muhafaza edilmelidir?

PPWR uyarınca üretici, teknik dokümantasyonu ve AB Uygunluk Beyanını, ambalajın piyasaya arz edilmesinden itibaren **5 yıl** süreyle yetkili makamların talebi üzerine sunabilecek şekilde muhafaza etmekle yükümlüdür.

İthalatçılar da gerekli belgelerin mevcut olduğunu doğrulamak ve belirli bilgi ve belgeleri aynı süre boyunca muhafaza etmekle yükümlüdür.

Türk firmalarının, AB'deki müşterilerinden herhangi bir talep gelmesini beklemeden;

- teknik dosyalarını düzenli şekilde oluşturması,
- tedarikçi belgelerini saklaması,
- laboratuvar raporlarını güncel tutması,
- ambalaj tipi ile test raporlarını ilişkilendiren bir kayıt sistemi kurması

ileride yapılabilecek denetimlerde belge teminini kolaylaştıracaktır.

Bununla birlikte mevcut PPWR metni ve Komisyon dokümanlarında, **12 Ağustos 2026 itibarıyla tüm sevkiyatlarda sistematik bir gümrük kontrolü yapılacağı veya her sevkiyatta DoC'nin ibraz edileceği yönünde bir düzenleme bulunmamaktadır.**

SORU 12: 12 AĞUSTOS 2026 TARİHİNDE ETİKETLEME YÜKÜMLÜLÜKLERİ BAŞLAYACAK MIDIR?

PPWR, ambalajların etiketlenmesine ilişkin hükümler içermekle birlikte, bu hükümlerin önemli bir kısmının uygulanması Avrupa Komisyonu tarafından hazırlanacak uygulama mevzuatına bağlıdır.

Bu nedenle 12 Ağustos 2026 tarihi itibarıyla PPWR kapsamındaki bütün etiketleme yükümlülükleri yürürlüğe girmemektedir.

Özellikle;

- uyumlaştırılmış ayırma (sorting) etiketleri,
- malzeme tanımlama etiketleri,
- geri dönüştürülebilirlik etiketleri,
- QR kod uygulamaları,
- dijital etiketleme

konularında Komisyon tarafından hazırlanacak ikincil mevzuatın yürürlüğe girmesi beklenmektedir.

Dolayısıyla bu yükümlülükler bakımından yalnızca PPWR hükümlerine bakılarak uygulamaya geçilmesi mümkün değildir.

Bu bilgiler, PPWR'nin 12 nci maddesinde düzenlenen uyumlaştırılmış çevresel etiketlerden farklıdır.

Önemli Not: Bazı AB müşterileri ticari tercihleri veya şirket politikaları kapsamında PPWR'de henüz zorunlu olmayan ilave etiket veya bilgi taleplerinde bulunabilir. Bu tür talepler, PPWR'den kaynaklanan yasal bir yükümlülük ile karıştırılmamalıdır.

SORU 13: PPWR KAPSAMINDA GENİŞLETİLMİŞ ÜRETİCİ SORUMLULUĞU (EXTENDED PRODUCER RESPONSIBILITY-EPR) YÜKÜMLÜLÜĞÜ KİME AİTTİR?

PPWR, ambalajın teknik gerekliliklerini düzenlemekte olup, **Genişletilmiş Üretici Sorumluluğu (EPR)** sisteminin uygulanmasına ilişkin temel hükümler ise esas olarak **Ambalaj ve Ambalaj Atıkları Direktifi (94/62/EC)** ile üye devletlerin ulusal mevzuatlarında düzenlenmektedir.

Bu nedenle EPR kayıt, bildirim ve mali yükümlülükleri üye devlet bazında farklılık gösterebilmektedir.

AB'ye Türkiye'den ambalajlı ürün ihraç eden firmalar bakımından EPR yükümlülüğünün kim tarafından yerine getirileceği, ürünü ilgili üye devlette piyasaya arz eden ekonomik işletmecinin kim olduğuna bağlıdır.

Birçok durumda bu yükümlülük;

- AB'de yerleşik ithalatçı,
- yetkili temsilci,
- veya ilgili üye devlette ürünü piyasaya arz eden firma tarafından yerine getirilmektedir.

Ancak ihracatçının AB'de kendi iştiraki bulunması veya ürünü doğrudan kendi adına piyasaya arz etmesi halinde ilgili üye devlet mevzuatı kapsamında EPR yükümlülüğü doğabilir.

Dolayısıyla EPR yükümlölükleri PPWR hükümlerinden ziyade ilgili üye devletin ulusal mevzuatı çerçevesinde değerlendirilmelidir.

Türk ihracatçılarının;

- hangi AB ülkesine ihracat yaptıklarını,
- ürünü o ülkede hangi ekonomik işletmecinin piyasaya arz ettiğini,
- ilgili üye devletin EPR sistemine ilişkin yükümlölüklerini müşterileriyle birlikte değerlendirmeleri tavsiye edilmektedir.

PPWR kapsamında uygunluk sağlanmış olması, EPR yükümlölüklerinin ayrıca yerine getirilmesini ortadan kaldırmamaktadır.

SORU 14: 12 AĞUSTOS 2026 İLE 12 ŞUBAT 2027 ARASINDAKİ GEÇİŞ DÖNEMİNDE NASIL BİR UYGULAMA BEKLENMEKTEDİR?

PPWR hükümleri **12 Ağustos 2026 tarihinde uygulanmaya başlayacaktır**. Bununla birlikte, PPWR'nin 72 nci maddesi uyarınca üye devletlerin yaptırımlara ilişkin ulusal düzenlemelerini **12 Şubat 2027 tarihine kadar** kabul etmeleri öngörülmektedir.

Bu durum, PPWR hükümlerinin 12 Ağustos 2026 tarihine kadar uygulanmayacağı anlamına gelmemektedir. Ancak yaptırımların niteliği ve uygulanma usulleri her üye devlet tarafından ulusal mevzuatla belirlenecektir.

SORU 15: PPWR'de zorunlu olmayan ancak müşteriler tarafından talep edilen belgeler nasıl değerlendirilmelidir?

PPWR'nin yürürlüğe girmesiyle birlikte birçok AB müşterisi;

- kendi hazırladığı DoC formatlarını,
- ilave analiz raporlarını,
- tedarikçi soru formlarını,
- sürdürülebilirlik platformlarını,
- ilave taahhüt ve beyanları tedarikçilerinden talep etmeye başlamıştır.

Bu taleplerin tamamı PPWR'den kaynaklanan hukuki yükümlölük niteliğinde değildir.

Birçok talep;

- şirket içi uyum politikaları,
- kurumsal sürdürülebilirlik uygulamaları,
- tedarik zinciri yönetimi amacıyla yapılmaktadır.

Dolayısıyla firmaların; öncelikle talebin PPWR'den mi, yoksa müşterinin ticari şartlarından mı kaynaklandığını ayırt etmeleri önem taşımaktadır.